Dosarul nr. 3-2593/2022
2-22150978-12-3-17102022-1

HOTĂRÎRE
În numele Legii

14 noiembrie 2024 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău sediul Centru
Instanța compusă din:
Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Cazacu Grigorii
grefier Burghelea Diana

judecînd în ședință publică cauza civilă în procedura contenciosului administrativ intentată de către SRL ”Curtea Dacilor” împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova, privind anularea deciziei de clasificare a mărfurilor ***** din 26.07.2022, întoarcerea executării cu aplicarea codului pentru marfa importată declarată – *****, cu restituirea sumelor achitate suplimentar,

a c o n s t a t a t :

Argumentele participanților la proces

SRL ”Curtea Dacilor” a înaintat o cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova, privind anularea deciziei de clasificare a mărfurilor ***** din 26.07.2022, întoarcerea executării cu aplicarea codului pentru marfa importată declarată – *****, cu restituirea sumelor achitate suplimentar.

În susținerea cererii de chemare în judecată reclamantul relatează că la data de 26.07.2022, de către Biroul Vamal Centru (în continuare BVC) a fost perfectată Decizia de clasificare a mărfurilor ***** din 26.07.2022, în baza căruia, marfa declarată de către SRL „Curtea Dacilor” (în continuare „Declarant”) conform codului *****: parti pentru maşini pentru recoltat sau treierat produse agricole - mecanism de ridicare RICON: Intake *****-1 buc; a fost reclasificată conform codului 731449000.

Relevă că cu Decizia ***** din 26.07.2022, nu este de acord, solicită anularea acesteia integrală cu aplicarea codului pentru marfa importată declarat de Declarant – *****.

Astfel menţionează că marfa importată reprezintă echipament (utilaj) care poate fi utilizat exclusiv la recoltatul produselor agricole şi anume doar a sfeclei de zahăr, neputând fi utilizat cu altă destinaţie, iar în sprijinul acestei poziţii a prezentat BVC extrase din catalogul producătorului, care vin să confirme acest fapt.

Invocă că contrar celor indicate de inspector, consideră că nu este posibil de clasificat marfa respectivă, conform codului 731449000 - ori acesta se aplică pentru articole din fontă, fier sau otel, în timp ce marfa importată constă în 80-90% din cauciuc.

Declară că, clasificarea acesteia, potrivit Deciziei: ca pânze metalice care servesc unor scopuri foarte variate; este o poziţie total eronată, ori atât destinaţia mărfii este una specială - parte componentă a maşinii pentru recoltat sfecla de zahar (produs agricol); cât şi

compoziţia este una diferita decât cea stabilită de inspector - nu din pânză metalică, ci din cauciuc.

Totodată, menţionează că potrivit Notei 1 lit. f) de la Secţiunea XV (din care face parte codul 731449000): prezenta secţiune nu cuprinde: „articolele din secţiunea XVI (maşini şi aparate; utilaj electric)".

Suplimentar, specifică faptul că reclasificarea mărfii, a făcut imposibilă scutirea de TVA care se aplică pentru importul utilajelor din sectorul agricol - un suport acordat de stat în condiţiile deosebit de grele cu care se ciocnesc agricultorii, inclusiv declarantul, legate de secetă, scumpirea carburanţilor şi îngrăşămintelor, conflictul armat din Ucraina, pandemie.

În rezultat, în răspunsul pîrîtului la cererea prealabilă, a fost susţinută poziţia BVC, fiind respinse argumentele Declarantului.

Prin urmare solicită SRL "Curtea Dacilor" împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova, anularea deciziei de clasificare a mărfurilor ***** din 26.07.2022, întoarcerea executării cu aplicarea codului pentru marfa importată declarată – *****, cu restituirea sumelor achitate suplimentar.

În ședința de judecată, reprezentantul reclamantului SRL "Curtea Dacilor", reiterînd circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei, a solicitat admiterea integrală a acțiunii.

În ședința de judecată reprezentantul pîrîtului Serviciului Vamal al Republicii Moldova reiterînd circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei, a solicitat declararea acțiunii inadmisibilă sau respingerea acțiunii din motivele invocate în referință.

Competența jurisdicțională material-teritorială. Condițiile de admisibilitate.

Analizând substanța și natura actului administrativ contestat, precum și luând în considerare localizarea sediului autorității publice care a desfășurat activitatea administrativă contestată, în virtutea art. 191 alin. (1) și art. 196 din Codul administrativ se constată competența materială și teritorială a Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) în examinarea acțiunii de contencios administrativ dedusă judecății.

De asemenea, exigențele legale cu privire la admisibilitatea acțiunii au fost respectate de către reclamant, în special condițiile ce vizează termenul de înaintare a acțiunii în contencios administrativ și procedurii prealabile reglementate de art. 162-169, 189, 208, 209 din Codul administrativ.

Admisibilitatea acțiunii de contencios administrativ.

Verificând acțiunile întreprinse de reclamantă în promovarea drepturilor și intereselor lor legitime, în corelare cu cadrul legal abordat supra, instanța de judecată constată cu certitudine că aceasta a respectat rigorile de admisibilitate a prezentei acțiuni.

Primo, decizia de clasificare a mărfurilor ***** din 26.07.2022*,* reprezintă un act administrativ individual defavorabil în accepțiunea art. 11 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, prin urmare este susceptibil controlului judecătoresc în ordinea contenciosului administrativ.

Secundo, cu referire la procedura prealabilă, instanța remarcă că, acesta a fost respectată de către reclamant.

Tertio, în acțiunea de contencios administrativ și în cadrul ședințelor de judecată, partea reclamantă a revendicat încălcarea, prin activitatea administrativă efectuată de către autoritatea publică pârâtă, a unor drepturi în sensul art. 17 din Codul administrativ.

Quatro, totodată, **nu** există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; **nu** există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între părți s-a încheiat o tranzacție de împăcare; la aceeași sau la altă instanță de judecată **nu** se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept. La fel, acțiunea de contencios administrativ corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și a fost depusă de o persoană împuternicită.

În acest sens, temeiuri de inadmisibilitate nu au fost identificate de către instanța de judecată, ceea ce impune incursiunea în fondul cauzei deferite judecății.

Aprecierea instanței de judecată. Cadrul normativ pertinent.

Audiind explicațiile părților, analizând cumulul probelor prezentate, sub aspectul admiterii sau respingerii cererii înaintate, în raport cu specificul pricinii, instanța de judecată consideră că, acțiunea urmează a fi *respinsă*, din următoarele considerente.

În conformitate cu ***art. 2 alin. (2) din Codul administrativ***, anumite aspecte ce țin de activitatea administrativă privind domenii specifice de activitate pot fi reglementate prin norme legislative speciale derogatorii de la prevederile prezentului cod numai dacă această reglementare este absolut necesară și nu contravine principiilor prezentului cod.

În concordanță cu ***art. 3 din Codul administrativ***, legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinându-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept.

În corespundere cu ***art. 6 din Codul administrativ***, procedura administrativă este activitatea autorităților publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi încheierea unui contract administrativ sau examinarea condiţiilor, pregătirea şi întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică. Emiterea unui act administrativ individual, încheierea unui contract administrativ sau întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sunt părţi ale procedurii administrative.

În conformitate cu ***art. 10 alin. (1) din Codul administrativ***, actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Potrivit ***art. 11 din Codul administrativ***, actele administrative individuale pot fi:

a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat;

b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.

Destinatarul unui act administrativ individual este doar persoana către care actul administrativ se îndreaptă. Terţii, ale căror drepturi sunt afectate de actul administrativ individual, nu sunt destinatarii acestuia.

Un act administrativ de acordare periodică a prestaţiilor materiale sau băneşti este un act administrativ individual prin care o astfel de prestaţie se acordă pentru un număr determinat sau nedeterminat de perioade succesive.

În acord cu ***art. 16 din Codul administrativ***, dreptul discreţionar al autorităţii publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluţii posibile corespunzătoare scopului legii atunci când aplică o dispoziţie legală. Exercitarea dreptului discreţionar nu permite desfăşurarea unei activităţi administrative arbitrare.

Conform ***art. 21 din Codul administrativ***, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente trebuie să acţioneze în conformitate cu legea şi alte acte normative. Exercitarea atribuţiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autorităţile publice şi instanţele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor şi a libertăţilor persoanelor decât în cazurile şi în condiţiile expres stabilite de lege.

În consonanță cu ***art. 22 din Codul administrativ***, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor. Faptele deja cunoscute autorităţilor publice sau instanţelor de judecată competente, faptele general notorii şi faptele prezumate în virtutea prevederilor legale nu necesită a fi probate, până la proba contrarie.

Conform ***art. 30 din Codul administrativ***, autorităţile publice nu pot întreprinde măsuri cu efect retroactiv, cu excepţia cazurilor prevăzute de lege. Autorităţile publice nu pot întreprinde măsuri care să afecteze situaţiile juridice definitive sau drepturile dobândite, decât în situaţii în care, în condiţiile stabilite de lege, acest lucru este absolut necesar pentru interesul public.

În acord cu ***art. 165 din Codul administrativ***, cererea prealabilă se depune în termen de 30 de zile de la comunicarea sau notificarea actului administrativ individual ori a respingerii petiţiei. Daca autoritatea publică nu soluţionează cererea în termenul prevăzut de prezentul cod, cererea prealabilă poate fi depusă în decursul unui an de la expirarea termenului.

Dacă informaţia cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conţine în actul administrativ individual sau este indicată incorect, cererea prealabilă poate fi depusă în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ ori a respingerii petiţiei.

Nulitatea unui act administrativ individual poate fi invocată şi fără obligaţia de a respecta un termen.

Conform ***art. 206 din Codul administrativ***, o acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru:

a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare);

b) obligarea autorităţii publice să emită un act administrativ individual (acţiune în obligare);

c) impunerea la acţiune, la tolerare a acţiunii sau la inacţiune (acţiune în realizare);

d) constatarea existenţei sau inexistenţei unui raport juridic ori nulităţii unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acţiune în constatare); sau

e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acţiune de control normativ).

Acţiunea în constatare prezumă existenţa unui interes îndreptăţit pentru constatarea solicitată. Acţiunea în constatare nu poate fi înaintată dacă reclamantul îşi poate sau şi-ar putea revendica drepturile printr-o altă acţiune prevăzută la alin.(1), cu excepţia situaţiei când se urmăreşte constatarea nulităţii unui act administrativ individual sau normativ.

În conformitate cu ***art. 225 alin. (1)-(2) din Codul administrativ***, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică:

a) și-a exercitat dreptul discreționar;

b) a luat în considerare toate faptele relevante;

c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar;

d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Circumstanțele de fapt ale cauzei.

Se reține din materialele cauzei că, în fapt SRL ”Curtea Dacilor” a importat din Germania în baza declaraţiei vamale în detaliu nr. 2070176226 din 25.07.2022, zăbrele fără sfârşit din sârmă de fier cu cârlige pentru transporter de redicare ricon: intake ***** - 1 buc. şi Ropa Grimme laţimea: 800mm, dinstanţa înre bare - 50 mm - bare - 271 buc., marfa fiind declarată la poziţia tarifară: *****.

Astfel, în rezultatul examinării declaraţiei vamale nr. 2070176226 din 25.07.2022 și a invoice-ului nr.*****din 12.07.2022, s-a constatat că marfa importată a fost declarată ca: părţi pentru maşini pentru recoltat sau treierat produse agricole - mecanism de ridicare RICONINTAKE *****.

Conform instrucţiunilor disponibile pe paginile web a produsului s-a constat că mecanismul de ridicare RICONINTAKE***** reprezintă o bandă transportatoare metalică, pentru maşina de model ***** (maşină autopropulsată pentru curăţarea şi încărcarea sfeclei de zahăr). Banda transportatoare are următoarele dimensiuni: lăţime 800mm, dinstanţa dintre bare - 50 mm, număr de bare - 276 buc. Aceasta are rolul de prelucrare a sfeclei de zahăr, curăţare de impurităţi mai mari precum bulgări de pământ şi transportarea sub cabina maşinii la următorul element de curăţare.

Astfel, în vederea stabilirii poziţiei tarifare pentru marfa vizată au fost examinate următoarele poziţii tarifare:

- 7314 - “Pînze metalice (inclusiv pînzele continue sau fără sfirşit), grilaje, plase şi zăbrele din sîrmă de fier sau de oţel; table şi benzi expandate, din fier sau din oţel;

- 8433 - „Maşini şi utilaje pentru recoltat şi treierat produse agricole, inclusiv prese de balotat paie sau furaje”.

Conform prevedrilor NC, clasificarea mărfurilor se efectuează prin aplicarea regulilor generale de interpretare (RGI). Astfel, conform RGI nr. 1 ”... clasificarea mărfurilor se realizează reieşind din textul poziţiilor mărfurilor şi a notelor corespunzătoare referitoare la secţiuni sau capitole, şi dacă textele respective nu prevăd altceva...”.

În temeiul Notei de Secţiune 1, lit. (i) de la secţiunea XVI, benzile şi curele fără sfirşit din sîrmă sau din benzi metalice sunt excluse de la acestă secţiune şi urmează a fi clasificate la secţiunea XV din NC.

Suplimentar, NESA la poziţia tarifară 8433, la PĂRŢI stipulează că clasificarea părţilor de maşini de la prezenta poziţie se efectuează prin respectarea consideraţiilor generale de la secţiunea XVI şi anume sub rezerva excluderilor prevăzute la Nota 1 de la Secţiunea XVI.

Potrivit celor vizate, având în vedere că marfa declarată "mecanismul de ridicare RICONINTAKE *****" este o bandă metalică transportatoare, în conformitate cu RGI 1 (nota 1, lit. (i) Secţiunea XVI), se clasifică la poziţia tarifară 7314 "Pînze metalice (inclusiv pînzele continue sau fără sfirşit), grilaje, plase şi zăbrele din sîrmă de fier sau de oţel; table şi benzi expandate, din fier sau din oţel".

Totodată în ceea ce preiveşte stabilirea subpoziţiei tarifare se va aplica prevederile RGI 6 a NC, care cuprinde "În scopuri juridice, clasificarea mărfurilor de la subpoziţiile unei poziţii de marfă se realizează în conformitate cu denumirea subpoziţiilor respective şi notele referitoare la aceste subpoziţii, şi, mutatis mutandis, conform regulilor anterioare, cu condiţia că subpoziţiile de la acelaşi nivel sunt comparabile.".

Prin urmare, în temeiul RGI 1 şi 6 a NC, marfa: banda transportatoare metalică pentru maşina de model *****, se clasifică la subpoziţia tarifară 731449000 "Alte pânze metalice, glilaje, plase sau zăbrele".

În rezultat, a fost întocmită decizia de clasificare ***** din 26.07.2022 ce vizează marfa importată pe teritoriul Republicii Moldova în baza declaraţiei vamale menţionată supra, prin care codul mărfii a fost modificat din ***** (declarat) în 731449000 (stabilit).

Conform prevederilor ***art. 19 al Legii cu privire la tariful vamal nr. 1380-XIII din 20.11.97 (în vigoare la data emiterii actului administrativ contestat)***

(1) Drept ţară de origine a mărfii se consideră ţara în care ea a fost obţinută integral sau a fost supusă unei prelucrări suficiente conform criteriilor stabilite de prezenta lege şi de acordurile internaţionale la care Republica Moldova este parte.

(2) Drept ţară de origine a mărfii pot fi considerate şi un grup de ţări, o uniune vamală de ţări, o parte a ţării, în cazul în care este necesar de a le evidenţia în scopul determinării originii mărfii.

(3) La stabilirea criteriilor de determinare a ţării de origine a mărfii, preferinţă se acordă criteriilor stipulate în acordurile de comerţ liber ratificate de Republica Moldova. În celelalte cazuri se aplică prevederile legislaţiei naţionale.

Conform prevederilor ***art. 33 Cod Vamal al Republicii Moldova,***

(1) Organul vamal constată originea mărfurilor pe baza următoarelor criterii:

a) mărfuri obţinute integral într-o ţară;

b) mărfuri în a căror producere intervin mai multe ţări, grupuri de ţări sau uniuni vamale de ţări. Aceste mărfuri se consideră originare din acea ţară în care au fost supuse ultimei transformări substanţiale.

(2) Aplicarea criteriilor se face pe baza regulilor de origine prevăzute de legislaţia naţională sau de acordurile internaţionale la care Republica Moldova este parte.

(2^1) Dacă pînă la acordarea liberului de vamă există îndoieli justificate cu privire la autenticitatea dovezii de origine a mărfurilor sau cu privire la originea mărfurilor, organul

vamal suspendă acordarea tratamentului tarifar preferenţial şi efectuează un control suplimentar prin iniţierea unei cereri de asistenţă administrativă internaţională.

(2^2) În situaţia prevăzută la alin.(2^1), punerea mărfurilor în liberă circulaţie se efectuează doar după constituirea unei garanţii suficiente, potrivit procedurii stabilite de către Serviciul Vamal.

(2^3) În sensul prezentului articol, garanţia suficientă reprezintă diferenţa dintre drepturile de import calculate fără aplicarea tratamentului tarifar preferenţial şi drepturile de import calculate cu aplicarea tratamentului tarifar preferenţial.

(2^4) În cazul în care, în urma efectuării controlului suplimentar cu privire la stabilirea originii mărfurilor, se atestă apariţia obligaţiei vamale, aceasta se încasează din contul garanţiei constituite conform alin.(2^2), imediat după aducerea la cunoştinţa plătitorului vamal a deciziei de regularizare. În acest caz, nu se calculează majorare de întîrziere.

(3) În cazul în care, la data importului, nu s-a aplicat un tratament tarifar preferenţial din cauza neprezentării dovezii de origine sau din imposibilitatea de a constata respectarea celorlalte dispoziţii cuprinse în acordul internaţional care prevede acel tratament tarifar preferenţial, titularul operaţiunii de import poate cere ulterior restituirea sumelor încasate în plus prin prezentarea de dovezi, pe baza legislaţiei naţionale şi a acordurilor internaţionale la care Republica Moldova este parte, cu condiţia prezentării mărfurilor. În cazul în care mărfurile nu pot fi prezentate, organul vamal acordă restituirea doar atunci cînd are informaţii care să ateste fără echivoc că dovada de origine se aplică acestor mărfuri.

Potrivit Articolului 31 (Cooperarea administrativă) din Protocolul II Definiţia noţiunii de „produse originare,, şi metodele de cooperare administrativă la Acordul de Asociere între Republica Moldova, pe de o parte, şi Uniunea Europeană şi Comunitatea Europeană a Energiei Atomice şi statele member ale acestora, pe de altă parte, semnat la Bruxelles la 27 iunie 2014:

1. Autorităţile vamale ale părţilor îşi comunică reciproc, prin intermediul Comisiei Europene, specimenele amprentelor ştampilelor utilizate în birourile lor vamale pentru eliberarea certificatelor de circulaţie a mărfurilor EUR.1, precum şi adresele autorităţilor vamale responsabile cu verificarea certificatelor şi a declaraţiilor de origine.

2. Pentru a asigura o aplicare corespunzătoare a prezentului protocol, părţile îşi acordă reciproc asistenţă, prin intermediul administraţiilor vamale competente, pentru verificarea autenticităţii certificatelor de circulaţie a mărfurilor EUR.l, a declaraţiilor de origine şi a exactităţii informaţiilor furnizate în documentele respective.

Conform Articolul 32 (Verificarea dovezilor de origine), din acelaşi act:

1. Verificarea ulterioară a dovezilor de origine se efectuează prin sondaj sau ori de câte ori autorităţile vamale ale părţii importatoare au suspiciuni întemeiate în ceea ce priveşte autenticitatea acestor documente, caracterul originar al produselor respective sau respectarea celorlalte condiţii prevăzute de prezentul protocol.

2. în scopul aplicării dispoziţiilor alineatului (1), autorităţile vamale din partea importatoare returnează certificatul de circulaţie a mărfurilor EUR.1 și factura, în cazul în care a fost prezentată, declaraţia de origine sau o copie a acestor documente autorităţilor vamale din partea exportatoare indicând, dacă este cazul, motivele care stau la baza cererii de efectuare a unei verificări. În sprijinul cererii de efectuare a verificării, se prezintă orice document şi informaţie obţinute care indică faptul că datele furnizate în dovada de origine sunt incorecte.

3. Verificarea se efectuează de către autorităţile vamale din partea exportatoare. În acest scop, acestea au dreptul să solicite orice dovadă şi să efectueze orice verificare a conturilor exportatorului sau orice alt control pe care îl consideră adecvat.

4. În cazul în care autorităţile vamale din partea importatoare decid să suspende acordarea tratamentului preferenţial produselor în cauză în aşteptarea rezultatelor verificării, acestea îi acordă importatorului liberul de vamă pentru produse, sub rezerva măsurilor asigurătorii pe care Ie consideră necesare.

5. Autorităţile vamale care solicită verificarea sunt informate în cel mai scurt timp posibil cu privire Ia rezultatele acesteia. Aceste rezultate trebuie să indice în mod clar dacă documentele sunt autentice şi dacă produsele în cauză pot fi considerate ca fiind produse originare din una dintre părţi şi dacă îndeplinesc celelalte condiţii prevăzute în prezentul protocol.

În conformitate cu ***art. 178 alin. (1) lit. a) și c) Cod Vamal (în vigoare la data emiterii actului administrativ contestat)*****,**

(1) Declarantul este obligat:

a) să declare mărfurile şi mijloacele de transport conform procedurii stabilite de prezentul cod şi de alte acte normative;

c) să prezinte organului vamal documentele şi informaţiile suplimentare necesare vămuirii.

Potrivit ***art. 179 alin. Codul vamal***,

(1) Declaraţia vamală, care se depune la organul vamal, trebuie să fie însoţită de toate documentele necesare vămuirii.

(1^1) În cazul depunerii declaraţiei vamale în format electronic, toate documentele necesare vămuirii se depun în format electronic, cu aplicarea pe declaraţia vamală a semnăturii digitale, eliberată de Centrul de certificare a cheilor publice al autorităţilor administraţiei publice.

(2) Organul vamal este în drept să ceară informaţii suplimentare pentru a verifica datele din declaraţia vamală sau din alte documente prezentate.

(3) Lista de documente şi informaţii suplimentare care trebuie prezentate o stabileşte Serviciul Vamal.

(4) Organul vamal este în drept să stabilească termenele de prezentare a documentelor lipsă şi a informaţiilor suplimentare.

(5) Cu permisiunea organului vamal, documentele pot fi prezentate în limbile străine vorbite de colaboratorii vamali.

Potrivit art***. 5 alin. (2) al Legii cu privire la tariful vamal nr. 1380-XIII din 20.11.97 (în vigoare la data emiterii actului administrativ contestat),*** valoarea în vamă a mărfurilor este determinată în conformitate cu prezenta lege, cu tratatele internaţionale ratificate de Republica Moldova, precum şi cu actele normative ale Guvernului, adoptate în scopul executării acestora.

Conform ***art. 6 din Legea menționată***,

(1) La trecerea mărfii peste frontiera vamală, declarantul anunţă valoarea în vamă a acesteia autorităţii vamale.

(2) Modul şi condiţiile de declarare a valorii în vamă a mărfurilor introduse pe şi scoase de pe teritoriul vamal, precum şi forma declaraţiei se stabilesc de către Guvern în conformitate cu prezenta lege şi cu tratatele internaţionale ratificate de Republica Moldova.

Conform ***art. 7 alin. (1) şi (2) al Legii indicate***,

(1) Valoarea în vamă a mărfii anunţată de declarant şi datele suplimentare referitoare la ea trebuie să fie veridice şi confirmate prin acte.

(2) În cazul în care este necesar de a confirma valoarea în vamă a mărfii anunţată, declarantul, la cererea autorităţii vamale, este obligat să prezinte datele respective. Dacă autoritatea vamală pune la îndoială autenticitatea acestor date, declarantul este în drept să determine valoarea în vamă a mărfii prin metodele prevăzute de prezenta lege.

Conform ***art. 8 alin. (1)-(3) Legea precitată***,

(1) Autoritatea vamală exercită controlul asupra corectitudinii determinării valorii în vamă a mărfii.

(2) Autoritatea vamală este în drept să ia decizii în privinţa corectitudinii ori incorectitudinii valorii în vamă a mărfii anunţate de declarant.

(3) În cazul în care nu există date ce ar confirma corectitudinea determinării valorii în vamă a mărfii anunţate sau în cazul în care există temei de a considera că datele prezentate de declarant (importator) nu sînt veridice (inclusiv sînt sub nivelul valorii lor de producţie) şi/sau nu sînt suficiente, autoritatea vamală este în drept să determine de sine stătător valoarea în vamă a mărfii, aplicînd consecutiv una din cele 6 metode prevăzute de prezenta lege.

Articolul 10 alin. (1) - (2) din Legea cu privire la tariful vamal (în vigoare la data emiterii actului administrativ contestat) prevede următoarele:

(1) Valoarea în vamă a mărfii introduse pe teritoriul vamal se determină prin următoarele metode:

a) în baza valorii tranzacţiei, respectiv în baza preţului efectiv plătit sau de plătit;

b) în baza valorii tranzacţiei cu marfă identică;

c) în baza valorii tranzacţiei cu marfă similară;

d) în baza costului unitar al mărfii;

e) în baza valorii calculate a mărfii;

f) prin metoda de rezervă.

(2) Principala metodă dintre cele specificate la alin.(1) este metoda determinării valorii în vamă a mărfii în baza valorii tranzacţiei cu marfa respectivă. În cazul în care metoda principală nu poate fi aplicată, se folosesc alte metode. Fiecare din metodele succesive se aplică doar în cazul în care valoarea în vamă a mărfii nu poate fi determinată prin metoda precedentă. Metodele prevăzute la lit.d) şi e) pot fi aplicate în orice consecutivitate, la dorinţa declarantului.

Astfel, ***conform art. 11 alin. (1)-(4) Legea cu privire la tariful vamal nr. 1380-XIII din 20.11.97 (în vigoare la data emiterii actului administrativ contestat)*****,**

(1) La determinarea valorii în vamă a mărfii în baza valorii tranzacţiei, respectiv în baza preţului efectiv plătit sau de plătit, în valoarea tranzacţiei se includ următoarele componente în cazul în care nu au fost incluse anterior în valoarea mărfii:

a) cheltuielile pentru transportul mărfii la aeroport sau în alt loc de introducere a mărfii pe teritoriul vamal:

- cheltuielile aferente asigurării;
- costul transportului;
- costul încărcării, descărcării şi transbordării mărfii;

b) cheltuielile suportate de cumpărător:

- comisioanele şi primele pentru brokeri, cu excepţia comisioanelor pentru achiziţionarea mărfii;

- costul containerelor şi/sau al altui ambalaj de folosinţă repetată, dacă, în corespundere cu Nomenclatura combinată a mărfurilor, acestea sînt considerate un tot întreg cu marfa;

- costul ambalajului, inclusiv costul materialelor de ambalaj şi al lucrărilor de ambalare;

c) valoarea, calculată în mod corespunzător, a următoarelor mărfuri şi servicii oferite, direct sau indirect, de cumpărător, în mod gratuit sau la preţ redus, în scopul utilizării la producerea ori exportarea mărfii evaluate, în măsura în care această valoare nu a fost inclusă în preţul efectiv plătit sau de plătit:

- materiale, componente, părţi şi alte elemente similare, încorporate în marfă;

- instrumente, matriţe, forme şi alte componente similare, utilizate la producerea mărfii;

- materiale cheltuite la producerea mărfii;

- lucrări de inginerie, de dezvoltare, lucrări de artă şi design, planuri şi schiţe, executate în afara ţării şi necesare pentru producerea mărfii;

d) redevenţele şi taxele pentru licenţe referitoare la mărfurile de evaluat, pe care cumpărătorul este obligat să le achite, direct sau indirect, ca o condiţie a vînzării mărfurilor de evaluat, în cazul în care aceste redevenţe şi drepturi de licenţă nu au fost incluse în preţul efectiv plătit sau de plătit;

e) partea din venitul de la orice revînzare, transmitere sau utilizare ulterioară a mărfii, care ar reveni, direct sau indirect, vînzătorului.

(2) Orice adaos la preţul efectiv plătit sau de plătit se efectuează în conformitate cu prevederile prezentului articol, doar pe bază de date obiective şi cuantificabile.

(3) La determinarea valorii în vamă a mărfii nu se admite nici un adaos la preţul efectiv plătit sau de plătit, cu excepţia celor prevăzute în prezentul articol.

(4) Metoda respectivă nu poate fi aplicată dacă:

a) există restricţii în privinţa drepturilor cumpărătorului asupra mărfii evaluate, cu excepţia restricţiilor:

- stabilite de legislaţie;

- în privinţa regiunii geografice în care marfa poate fi revîndută;

- care nu influenţează esenţial preţul mărfii;

b) vînzarea mărfii şi valoarea tranzacţiei depind de respectarea unor condiţii sau prestaţii a căror valoare nu poate fi determinată, cu referire la mărfurile de evaluat;

c) informaţia folosită de declarant la anunţarea valorii în vamă a mărfii nu este veridică sau nu este confirmată prin acte;

d) participanţii la tranzacţie sînt persoane interdependente, cu excepţia cazurilor cînd interdependenţa lor nu influenţează valoarea tranzacţiei şi aceasta este acceptată în scopuri vamale conform prevederilor alin.(5).

În conformitate cu prevederile ***pct. 9 al Regulamentului privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 974 din 15 august 2016 (în vigoare la data emiterii actului administrativ contestat)***, în cazul în care organul vamal are suspiciuni întemeiate că valoarea de tranzacţie declarată reprezintă cuantumul total plătit sau de plătit astfel cum se menţionează în art.11 alin.(1) din Legea cu privire la

tariful vamal, se solicită declarantului să furnizeze informaţii suplimentare, în conformitate cu pct.27 alineatul cinci şi pct.29 alineatul doi.

În cazul în care după primirea informaţiilor suplimentare sau în absenţa unui răspuns suspiciunile nu sînt eliminate, organul vamal poate decide că valoarea în vamă nu poate fi determinată, în conformitate cu art.11 alin.(1) din Legea cu privire la tariful vamal.

Decizia luată de către organul vamal se comunică în scris, sub rezerva dispoziţiilor art.7 alin.(4) din Legea cu privire la tariful vamal. Dezacordul cu privire la decizia organului vamal nu scuteşte declarantul de obligativitatea conformării la cerinţele stabilite.

În sensul prezentului punct, "suspiciuni întemeiate" pot fi considerate:

1) neconcordanţe sau nereguli constatate în documentele şi/sau informaţiile prezentate pentru vămuirea mărfurilor;

2) identificarea riscurilor gestionate de către Serviciul Vamal.

Conform ***pct. 11 al Regulamentului menționat (în vigoare la data emiterii actului administrativ contestat)*****,** la aplicarea art.13 şi 14 din Legea cu privire la tariful vamal (valoarea de tranzacţie a mărfurilor similare), valoarea în vamă se determină prin corelare cu valoarea de tranzacţie a unor mărfuri similare în cadrul unei vînzări în aceleaşi condiţii comerciale şi aproximativ în aceleaşi cantităţi egale ca în cazul mărfurilor supuse evaluării. Cînd nu se identifică o astfel de vînzare, se aplică valoarea tranzacţiei cu mărfuri similare vîndute în alte condiţii comerciale şi/sau în cantităţi diferite, ajustată pentru a reflecta diferenţele ce pot rezulta din condiţiile comerciale şi/sau cantităţi, cu condiţia ca această ajustare să se poată face pe baza elementelor probatorii care stabilesc în mod clar temeinicia şi exactitatea ajustării.

În cazul în care cheltuielile prevăzute art.11 alin.(1) lit.a) din Legea cu privire la tariful vamal se includ în valoarea de tranzacţie, această valoare se ajustează la diferenţele semnificative care pot exista între cheltuielile aferente, pe de o parte, mărfurilor de evaluat şi, pe de alte parte, mărfurilor similare în cauză, care rezultă din diferenţele de distanţă şi moduri de transport diferite.

În sensul prezentului punct, "valoarea de tranzacţie a mărfurilor similare importate" reprezintă o valoare în vamă stabilită anterior în conformitate cu art.11 din Legea cu privire la tariful vamal, ajustată în conformitate cu alineatele unu şi doi din prezentul punct.

Conform ***pct. 33 al Regulamentului indicat (în vigoare la data emiterii actului administrativ contestat),***

În cazul în care valoarea în vamă este declarată prin aplicarea articolelor 12-17 din Legea cu privire la tariful vamal, organul vamal verifică declaraţia vamală şi actele/informaţiile prezentate de către declarant în acest sens pentru a se asigura de corectitudinea determinării valorii în vamă şi aplicării metodei alese în corespundere cu dispoziţiile caracteristice acesteia.

Dacă valoarea în vamă declarată corespunde dispoziţiilor de aplicare a metodei alese de către declarant, organul vamal acceptă valoarea şi metoda declarată.

Atunci cînd valoarea în vamă determinată de către declarant nu corespunde dispoziţiilor de aplicare a metodei alese, organul vamal acţionează potrivit prevederilor art.8 alin.(3) din Legea cu privire la tariful vamal.

Potrivit Acordului de la Marrakesh privind constituirea Organizației Mondiale a Comerțului, la care Republica Moldova a aderat prin Protocolul din 8 mai 2001, ratificat

prin Legea nr. 218 din 1 iunie 2001, taxele vamale se evaluează la valoarea reală care este valoarea de tranzacție.

Prin derogare de la această regulă, dreptul autorității vamale de a stabili, printr-o echivalență verificabilă, o altă valoare vamală este recunoscută numai în cazul imposibilității de determinare a valorii reale și în situația unor dubii rezonabile privind veridicitatea valorii declarate de importator.

Conform ***pct. 36 al Regulamentului privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 974 din 15 august 2016 (în vigoare la data emiterii actului administrativ contestat)*****,** atunci când declarantul furnizează actele şi/sau informaţiile suplimentare, dar în urma examinării acestora suspiciunile privind veridicitatea valorii în vamă declarate nu sunt înlăturate sau declarantul nu prezintă în termenul stabilit acte şi/sau informaţii suplimentare, organul vamal înscrie în actul de inspecţie motivul neacceptării metodei de tranzacţie şi acordă declarantului posibilitatea de a răspunde în scris în termen de 4 ore de la recepţionarea actului de inspecţie, cu prezentarea dovezilor corespunzătoare. Sub rezerva dispoziţiilor art.8 alin.(4) din Legea cu privire la tariful vamal privind divulgarea informaţiilor confidenţiale şi protecţia datelor, la cererea declarantului, organul vamal înştiinţează referitor la actele şi informaţiile care stau la baza neacceptării metodei de tranzacţie. În urma examinării informaţiei suplimentare prezentate de către declarant, organul vamal decide referitor la acceptarea/neacceptarea valorii în vamă declarate.

În situaţia în care dovezile corespunzătoare nu pot fi prezentate în termenul prevăzut la alineatul unu, declarantul poate solicita constituirea garanţiei suficiente cu dreptul de a plasa mărfurile în liberă circulaţie, în conformitate cu prevederile art.17^2 din Legea cu privire la tariful vamal.

În cazul în care suspiciunile sunt eliminate, valoarea în vamă declarată se acceptă şi se efectuează înscrierile respective pe actul de inspecţie, care se aduc la cunoştinţa declarantului.

În situaţia în care suspiciunile privind veridicitatea valorii în vamă declarate nu sunt eliminate, organul vamal informează declarantul prin înmânarea actului de inspecţie despre faptul imposibilităţii determinării valorii în vamă în conformitate cu art.11 din Legea cu privire la tariful vamal, acordând declarantului dreptul de a declara valoarea în vamă a mărfurilor prin aplicarea consecutivă a metodelor prevăzute la art.12-17 din Legea cu privire la tariful vamal, cu acordarea în acest sens a unui termen de 4 ore.

În situația în care suspiciunile privind veridicitatea valorii în vamă declarate nu sunt eliminate, organul vamal informează declarantul prin înmânarea actului de inspecție despre faptul imposibilității determinării valorii în vamă în conformitate cu art.11 din Legea cu privire la tariful vamal, acordând declarantului dreptul de a declara valoarea în vamă a mărfurilor prin aplicarea consecutivă a metodelor prevăzute la art.12-17 din Legea cu privire la tariful vamal, cu acordarea în acest sens a unui termen de 4 ore.

Se atestă că conform ***pct. 29 din Hotărîrea Guvernului Republicii Moldova pentru aprobarea Regulamentului privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor nr. 974 din 15.08.2016 (în vigoare la momentul inițierii procedurii administrative),***

29. Pentru confirmarea valorii în vamă a mărfurilor importate, declarantul prezintă acte potrivit prevederilor pct.29^1 din Regulamentul de aplicare a destinaţiilor vamale

prevăzute de Codul vamal al Republicii Moldova, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr.1140 din 2 noiembrie 2005.

În cazul în care organul vamal constată neconcordanţe sau nereguli între datele care se conţin în actele prezentate de declarant şi/sau dacă Sistemul Informaţional Integrat Vamal identifică criteriul de selectivitate în baza procesului de administrare a riscurilor, în temeiul prevederilor art.7 alin.(2) din Legea cu privire la tariful vamal şi pct.29^2 din Regulamentul de aplicare a destinaţiilor vamale prevăzute de Codul vamal al Republicii Moldova, organul vamal este în drept să solicite declarantului date şi informaţii suplimentare, în funcţie de specificul tranzacţiei.

Declarantul, din proprie iniţiativă, este în drept să prezinte şi alte acte, în scopul confirmării valorii în vamă anunţate.

Actele prezentate în scopul confirmării valorii în vamă declarate vor conţine cumulativ următoarele date:

a) datele de identificare ale vînzătorului şi ale cumpărătorului mărfurilor;

b) denumirea mărfurilor, cantitatea, preţul pentru fiecare unitate şi valoarea totală a mărfurilor;

c) semnătura persoanei emitente;

d) numărul şi data de emitere a facturii;

e) condiţiile şi modalitatea de achitare;

f) reducerile şi condiţiile de aplicare a acestora, după caz;

g) condiţiile şi termenul de livrare;

h) natura tranzacţiei (comercială/necomercială).

Totodată conform ***pct. 29^1 din Hotărîrea Guvernului Republicii Moldova pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a destinaţiilor vamale prevăzute de Codul vamal al Republicii Moldova nr. 1140 din 02.11.2005 (în vigoare la momentul iniţierii procedurii administrative),***

29^1. Declaraţia vamală se depune la organele vamale fiind însoţită de acte care confirmă datele înscrise în declaraţie, dar minimum de următoarele acte obligatorii:

a) factura;

b) documentele de transport;

c) actele permisive, necesare pentru acordarea liberului de vamă.

29^2. La efectuarea controlului documentar (culoarul galben de control vamal), controlului fizic (culoarul roşu de control vamal) sau controlului ulterior (culoarul albastru de control), suplimentar la actele menţionate la pct.29^1 se vor prezenta acte care confirmă toate datele indicate în declaraţia vamală. În cazul în care actele prezentate de declarant nu confirmă toate datele din declaraţia vamală, organul vamal poate solicita prezentarea altor informaţii necesare acordării liberului de vamă.

Totodată, în conformitate cu prevederile art. 225 alin. (2) din Codul administrativ, verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Astfel, titlul III din Codul administrativ, stabilește formalitățile și procedura pentru emiterea actelor administrative, cu indicarea condițiilor de fond și formă pentru aceasta și respectiv, sancțiunea ce survine în cazul nerespectării acestora. Așa fiind, unul din

elementele de bază ale actului administrativ, este motivarea, precum și obligativitatea explicării căilor de atac (art. art. 118, 120, 124 din Codul Administrativ).

Conform art. 118 Cod Administrativ, motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. Această definiție impune expres necesitatea motivării actului administrativ, indiferent de norma în baza căreia se emite acesta, fără să implice careva elemente de interpretare.

Prin urmare, instanța conchide că decizia de clasificare a mărfurilor ***** din 26.07.2022, este legală în fond, emisă cu respectarea condițiilor de legalitate/valabilitate stabilite de lege, fiind motivate și conținând informații obligatorii impuse de lege, iar temeiurile invocate de către reclamant întru anularea actelor administrative contestate, nu ating nivelul minim pentru a fi considerate de către instanța de judecată ca temeiuri suficiente pentru anularea actelor contestate în prezenta speță.

În contextul celor relatate, instanța subliniază că, pentru a fi anulat un act administrativ, reclamantul exercitând dreptul său la acțiune, urmează nu doar la general să-și expună dezacordul cu activitatea administrativă, ci să-și întemeieze cererea de chemare în judecată pe prevederile exprese a legii: 1) în cazul în care consideră că actul administrativ este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii, să indice expres care anume norme legale, în viziunea lui, au fost încălcate; 2) în cazul în care consideră că actul administrativ este ilegal ca fiind emis cu încălcarea competenței, urmează să facă referire la normele juridice care reglementează competența, astfel, încât să dovedească încălcarea acesteia; 3) în cazul în care invocă că actul administrativ este ilegal ca fiind emis cu încălcarea procedurii stabilite, urmează să indice expres normele procedurale care au fost încălcate.

Respectiv, nici unul din temeiurile invocate de reclamant întru anularea actelor administrative contestate, nu atinge nivelul minim pentru a putea fi reținut ca temei de anulabilitate sau de nulitate a actului administrativ individual defavorabil, or, actele administrative contestate sunt emise conform legii, cu respectarea procedurii stabilite și de către organul competent.

Potrivit ***art.224 alin.(1) lit.f) din Codul administrativ***, examinînd acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărîri: respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sînt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărîri prevăzute la lit. a)–e).

În lumina celor menționate, instanța consideră că argumentele invocate în suportul acțiunii nu sunt susceptibile să determine anularea deciziei de clasificare a mărfurilor ***** din 26.07.2022, întoarcerea executării cu aplicarea codului pentru marfa importată declarată – ***** și nici restituirea sumelor achitate suplimentar. Or, de către autoritatea publică pîrîtă a fost respectată procedura de emitere a actului administrativ care fiind emis în corespundere cu normele legii materiale aplicabile speței, instanța nu a constatat admiterea a careva abateri la emiterea actului administrative contestat, legalitatea acestuia nefiind pusă la îndoială de către instanța de judecată, or, contrariul nu a fost demonstrat în cadrul procesului de judecată organizat cu respectarea principiilor contradictorialității și al egalității de tratament ceea ce denotă că temei de admitere a acțiunii reclamantului nu există.

În rezultat, instanța va respinge ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de către SRL ”Curtea Dacilor” împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova, privind anularea deciziei de clasificare a mărfurilor ***** din 26.07.2022, întoarcerea executării cu

aplicarea codului pentru marfa importată declarată – *****, cu restituirea sumelor achitate suplimentar.

conform art. art. 224, 225 din Codul Administrativ nr. 116 din 19.07.2018 (în vigoare din 01.04.2019), instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Cererea de chemare în judecată depusă de către SRL ”Curtea Dacilor” împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova, privind anularea deciziei de clasificare a mărfurilor ***** din 26.07.2022, întoarcerea executării cu aplicarea codului pentru marfa importată declarată – *****, cu restituirea sumelor achitate suplimentar, se respinge ca fiind neîntemeiată.

Hotărîrea poate fi contestată cu apel la Curtea de Apel Chişinău în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărîrii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău sediul Centru.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Cazacu Grigorii